

Serbian

Is There Anything Too Hard For The Lord?

60-0328

JE LI GOSPODU IŠTA PRETEŠKO?

Tulsa, Oklahoma, SAD

28. marta 1960.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi naponi su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

JE LI GOSPODU IŠTA PRETEŠKO?

- 1   Gospode, ja verujem, Gospode ja verujem,
Sve je moguće, Gospode ja verujem.

Ostanimo stajati na trenutak zbog molitve. Pognimo glave.

Naš dobri i dragoceni Oče, pristupamo Tvom prestolu milosti u Ime Tvog Sina, Gospoda Isusa, moleći za milost sa prestola. I mi molimo, nebeski Oče, da pogledaš na nas i budeš milostiv i da nam podariš Svoju milost večeras. Oprosti nam naše greške i prestupe protiv Tvog velikog svetog zakona. I molimo večeras da se setiš svake osobe koja je u Božanskoj Prisutnosti. Neka bi ova velika poruka koja je upravo izašla utonula duboko u srca svih, neka bude zalivena verom i donese veliku žetvu za Tvoje Kraljevstvo.

Neka ne bude ni jedna nemoćna osoba u našoj sredini kada se služba završi, ispuni to večeras. Neka ne bude niko ko bi imao neoproštene grehe. I kada se budemo vraćali večeras svojim domovima, kada se služba završi, neka bi govorili putem kao oni koji su dolazili iz Emausa koji rekoše: „Nisu li gorela srca u nama dok nam je putem govorio.“ Molimo te to u Ime Isusa, Tvog Sina. Amen. Možete sesti.

- 2   Upravo sam se vozio kada sam čuo zadnju poruku koja je bila data. I samo mi je žao što nisam stigao ovde na vreme da čujem njen početak. Mislim da nam je Evanđelje propovedano večeras.

Sada, upravo pre nego pozovem ove molitvene kartice s kojima nismo završili prošlo veče, samo bih vam voleo govoriti nekoliko minuta o Reči da bi na neki način pridobio mnoštvo da se utiša i svaka osoba da bude na svom mestu, da nas Gospod blagoslovi i isceli bolesne i spasi one koje je moguće spasiti.

Bio sam - dolazio na binu, u nedelju poslepodne, i bio sam - mislio sam da sam pogrešio što sam govorio nakon toga. Jer je naš dragi brat Tommy Osborn izneo poruku. I moj sin, Billy je rekao kada smo izašli, rekao je: „Tata, zašto si rekao išta više?“, rekao je: „Duh Sveti je baš ispunio prostoriju.“ A kada sam ponovo ustao večeras, dogodilo se isto.

A ja ionako nisam baš neki propovednik. Nisam se dovoljno školovao za to, ali mi je Gospod samo dao jedan drugi način da bih objavio Njegovo Evanđelje, jer je video da moje srce želi učiniti nešto, a ja nisam bio kvalifikovan, možda, na nijedan drugi način. Ali sam zaista sretan što mi je dozvolio da činim ono što mogu da bih pokazao da Ga volim i cenim svim svojim srcem.

- 3   U Postanku, 18. glava i prvih nekoliko reči 14. stiha, želeo bih

pročitati ovo:

Je li Gospodu išta preteško?

A sada, evo male drame da bih na neki način osetio kako se slušateljstvo oseća.

Satima pre nego su došli po mene, eto, stajao sam u sobi, molio se i čekao. Zatvorio vrata, niko me nije ometao i samo sam se nastavio moliti. A kada sam osetio Njegovu prisutnost zaista blizu, ponekad bih podigao pogled i video To, to Svetlo koje vidite na slici, a sada je imaju širom sveta.

A zatim, dok sam dolazio na sastanak, volim proći i na neki način osetiti skup, da vidim gde se Duh Sveti kreće, a tada mogu početi s molitvenim redom.

4 A sada, vidimo u prvom delu ove glave, Abraham je sedeo jednog zaista vrućeg dana na vratima svog šatora. Mora da je bio jako vruć dan. Možda su mnogi pastiri prigovarali u zadnje vreme da je sva trava nestala, zemlja presušila, a goveda smršala, i takođe, da je voda nestala. Pronašli bi rupe ispunjene vodom u zemlji, a kako je voda bila nisko, kopali bi i kopali dok ne bi došli do mesta gde je voda curila iz stena, a i dalje nisu imala dovoljno vode da bi opskrbili stoku.

Znate, ponekad kada stvari idu naopako, mračno... Znamo po prirodi da je najmračnije upravo pre dana. I mnogo puta kada vidimo da se događaju katastrofalne stvari poput toga, posebno vernicima, u svom umu moramo imati to da to Sotona pokušava zaustaviti blagoslov koji je na putu.

5 U ovom slučaju je bilo upravo tako. Sotona ih je pokušavao navesti da se osećaju kao da su učinili nešto loše, i pokušao je sprečiti nadolazeću posetu koju je Bog trebao dati Abrahamu i Sari.

A mi smo naučili iz Biblije da sve ide na dobro onima koji ljube Boga. I bez obzira koliko loše izgledalo, zapamtite, to je za vaše dobro. Sretan sam radi toga.

Sotona me je progonio celi dan. Upravo radi toga verujem da postoji blagoslov koji se sprema ovde u ovom gradu negde. I znam, kada on izaziva i pokušava zaustaviti, šta on pokušava učiniti? Postići da posumnjate. I ako vi - najgore što možete učiniti je posumnjati u Boga. I čim postanete malo preplašeni: „Dobro, možda nisam učinio ovo i nisam učinio ono,” upravo tada vam je Sotona nadvladao taj blagoslov. Ne možete ga dobiti dok god vas Sotona navodi da tako razmišljate.

6 A možda, ako bi obraćali pažnju na te kušnje i ako bi obraćali pažnju na njih, tada bi propustili blagoslov.

baš tu dole i drži bebu. Znate li kome govorim? Gospođo Yeager, ustanite i verujte za bebu.

Verujete li Gospodu? Ako možete verovati... Šta sa vama u ovom delu ovde, videćete...samo ostanite na jednom delu... Verujte ovde preko. Verujete li?

38 Dama sedi ovde... Visoki krvi pritisak... Ako verujete, damo... Gospode, ko je ona? Gospođa B-B-i-r-l-e-y. Birley, verujte svim svojim srcem i bićete isceljeni, takođe. Verujete li to? U redu.

Šta sa ovom ženom koja leži ovde na tom ležaju - nosilima? Pogledajte ovde, damo. Imate li molitvenu karticu? Pretpostavljam da nemate. Pa, neću - ne mislim - zaboravio sam vam reći u vezi molitvenih kartica, pretpostavljam, niko od vas... Nemate molitvenu karticu. Ne mogu vas isceliti, damo. Ali verujete li da mi Bog može reći šta je vaš problem, hoćete li to prihvatiti? Umrećete ležeći tu. To je jedna sigurna stvar. Vaše telo je puno tečnosti to je tečnost i ostalo u vama. Je li tako... To je tačno, nije li? Pa, nikada vas u svome životu nisam video. Ovo je prvi put, a ako ćete to verovati svim svojim srcem i ne sumnjati, ta tečnost će izaći i otići ćete kući i biti dobro.

Verujete li? Verujete li da je Anđeo Gospodnji ovde? Koliko vas je vernika, podignite svoju ruku. Pa sada, položite svoje ruke jedan na drugoga. Stavite svoje ruke jedan na drugoga ako ste vernici.

O Bože, Duh Sveti koji je prisutan, Anđeo koji je bio obećan, za koga je Isus rekao da će biti ovde kao što je bilo u dane Sodome... Gospode Bože, neka bi Sotona napustio ove ljude. Donosim ih pred Tebe i ljubomoran sam na njih.

Izađi iz te grupe, Sotono, u Ime Isusa Hrista. Napusti ove ljude i izađi iz ove zgrade, i neka bi Isus Hrist primio slavu i moć zauvek.

Sada, ako Mu verujete svim svojim srcem, verujte da vas On isceljuje, Biblija kaže: „Ovi zn...” Tako je, damo, upravo ustanite s tog ležaja i idite kući. To je način... Verujete li? Ustanite onda na noge, svuda, prihvatite Isusa. Anđeo Gospodnji je ovde. Proglašavam blagoslov isceljenja i moć Svemogućeg Boga u vašim rukama...?...

svojim srcem," i ako Duh Sveti dođe ovde večeras i učini ono što je činio tamo dole, hoćete li svi verovati Njemu svim svojim srcem? Neka bi samo... Na klaviru - ko je pijanista tamo, ako bi pevali „Veliki..." samo svirajte polako: „Veliki lekar je sada blizu," ako ćete, dok se mi samo molimo. Sada, ovo je duhovno.

Sećam se nedavno kada je svirala: Fort Waynea iz Indiane. Nešto se dogodilo, devojčica Dunkard, koja nije imala Duha Svetog, bila je ispunjena Duhom i skočila od klavira i pobegla. Oko pet hiljada ljudi je videlo kako je klavir nastavio svirati: „Veliki lekar sada je blizu," ljudi su samo ustajali svuda, isceljeni. Koliko...grupa Amiša i Dunkarda... Fort Wayne... „Isus saoseća."

35 Pogledaću na svoju braću ovde iza. Molite se. Braćo, svi ćemo se jednom sresti u zemlji preko. I moraćemo položiti račun za naše službe, šta radimo sa Isusom zvanim Hristom. Mi učimo svoje ljude da je On isti juče, danas i zauvek. Verujete to, zar ne, braćo?

Dakle...?... Dakle, samo trenutak. Neko sa moje krajnje desne strane se moli. To je muškarac. I on se moli jer je u ozbiljnom stanju. On pati od problema sa bešikom. Ima tumor. Bio je na operaciji. I to - on očekuje drugu operaciju. Taj čovek sedi tamo s podignutom rukom. To je istina. Ako je to istina, ustani na noge. Ako smo stranci, mahni rukom. Veruješ li da je isti Anđeo Božiji u zgradi? Neka te Bog blagoslovi, brate. Prihvati... Šta ste dotakli, gospodine? Molio si se za svoje isceljenje, zar ne? Pa onda, ako ja stojim ovde okrenut svojim leđima prema vama, Isus je rekao da će taj isti Anđeo koji je to objavio u Sodomi biti ovde u poslednjim danima, upravo pre Njegovog dolaska, onda ljudi, On je na Svom putu ovde. On dolazi. Tako je. Molimo se.

36 Sada, blizu njega sedi, upravo iza njega je žena. Ona ima problema sa bokom i ima glavobolje. Gospođo Arnold, ako verujete svim svojim srcem... U redu. Ne znam vas, je li tako, gospođo? Mi smo stranci? Je li to vaše ime? Jeste li u takvom stanju? Molili ste se, zar ne? Dotakli ste nešto.

Baš tamo pozadi sedi čovek s visokim krvnim pritiskom, ako ćete verovati, gospodine, hoćete li prihvatiti svoje isceljenje? Hoćete? Sedi gospodin gleda u mene...?...možete li verovati svim svojim srcem? Verujete li gospodine? U redu, onda će vas problem krvnog pritiska napustiti. Ne poznajem ga, nikad ga nisam video u svom životu. Je li tako, gospodine, podignite ruku ako smo stranci? Šta ti ljudi dotiču?

37 I usred svega ovog... Osetim da se pojavljuje sumnja. Zašto to činite? Bože budi milostiv. Nemojte to činiti! Duh Sveti je ovde, TAKO KAŽE GOSPOD!

Ispred sebe vidim ženu. Ona drži bebu s vodenom izraslinom na glavi. Beba je imala operaciju. Zbog toga se pojavila voda na mozgu. Ona sedi

Voleo bih da imam vremena. Upravo razmišljam o jednom konkretnom događaju kada nisam mogao naći mesto za molitvu. Izgledalo je kao da me Bog vodi u pustinju. I putem prema južnoj Indiani, gde je mala devojka ležala na krevetu u bolovima... A njen - imala je tuberkulozu i čak nije ni podigla glavu s jastuka devet godina i osam meseci. Pripadala je crkvi koja nije verovala u Božansko isceljenje.

7 A u to vreme sam baš bio preuzeo svoj okrug, baptističku crkvu u Milltownu. Budući da sam bio baptistički propovednik, pa, propovedao sam okrug i preuzeo sam tu crkvu. I Gospod je činio neke velike stvari.

I poslali su po mene da se dođem moliti za ovu malu devojku, imala je oko sedamnaest godina. I bila je u jako kritičnom stanju. A dobar brat koji me je odveo tamo... Njen otac je bio đakon u toj određenoj crkvi koja nije verovala u Božansko isceljenje, i izjavio je da ako iko od članova ode u Baptističku crkvu gde sam se ja molio za bolesne, da će biti izopšten iz crkve. Njen otac, koji je bio - đakon, to ga je nekako dovelo u jedno užasno stanje.

8 Pa, požuriću što brže mogu. I sećam se, otišao sam da vidim tu malu devojku. Njena majka je izašla iz sobe, a njen otac je otišao iz kuće jer nisu hteli imati ništa s tim. Međutim, ta mala devojka je pročitala knjigu koju sam ja napisao pod naslovom: „Isus Hrist isti juče, danas i zauvek." A kada sam ušao u sobu, ona nije mogla ni podići ruke da bi pridržala svoju posudu za pljuvanje dok bi kašljala. Bila je teška otprilike šesnaest kilograma ili osamnaest, njene male noge bile su samo tolike - tanje od Florence Nightingale na onoj slici, koja je bila isceljena od raka.

I ja sam se molio za nju, a ona me je pitala ako ja - da li će ona moći hodati kao mala metodistkinja koja je bila jako dugo paralizovana, po imenu Nail. I rekao sam: „Sestro, Anđeo Gospodnji mi je progovorio i rekao da odem gore u tu zemlju i potražim tu devojku." Pa, rekao sam: „Ja ne znam."

9 Nakon dvonedeljnog probuđenja, upravo je došao u crkvu (novi propovednik), imali smo službu krštenja na mestu koje se zvalo Totten's Ford. To poslepodne, nakon što sam krstio oko sto pedeset ljudi u vodi, otišao sam na ručak s nekim prijateljima, jednim mojim starim prijateljem koji se zvao George Wright.

A nešto me je počelo pritiskati govoreći: „Idi u divljinu i moli se." Pa, jednostavno nisam mogao to skloniti s uma.

Sada, ako vas nešto pritiska na takav način, idite i učinite to odmah jer je to Duh Sveti. Sada, pogledajte nešto što će pokušati sprečiti to.

A gospođa Wright je rekla: „Brate Billy, kada ja pozvonim na staro seosko zvono za večeru (ne verujem da ih ima ovde u Oklahomi, ali su...

Tamo gore, oni bi zvonili, u brdovitim predelima i seljaci bi čuli to zvono i tada bi došli na večeru.)

I ona je rekla: „Kada pozvonim, večera je spremna.“ I rekla je: „Zatim dođi i bićeš spreman otići ponovo u crkvu večeras.“ Nakon toga su se završavale službe probuđenja.

10 I rekao sam: „U redu, sestro Wright.“ Otišao sam na brdo i počeo sam se spuštati na kolena, a zelene divlje ruže su me bole. Pa, malo sam se pomakao, a teren je bio jako grub, stenovit, jednostavno mi nije bilo udobno na stenama. Otišao sam okolo brežuljka koji je bilo jako nagnut na jednoj strani i... Znate, sotona vas samo pokušava zadržati da ne bi bili blagoslovljeni. To je sve.

Zatim sam se popeo malo više u šikaru i kleknuo sam - komarci su mi zujali oko ušiju i gotovo se nisam mogao ni moliti. Tada sam verovao da je to bio Sotona. Zato sam rekao: „O Gospode Bože, budi milostiv.“ I samo sam podigao ruke i počeo sam se svejedno moliti i baš sam pustio komarcima neka se nasite ako žele.

Međutim, postojalo je nešto što je opteretilo moje srce. I nakon što sam se toliko izgubio u molitvi... Pretpostavljam da vi hrišćani znate šta znači biti izgubljen u molitvi, jednostavno zaboravite gde ste. Verujem da to znači moliti se u Duhu. I otvorio sam oči, a baš sa strane malog grma sviba lebdelo je to Svetlo i Ono - Svetlo me je obasjavalo. Rekao je: „Ustani i idi do Carterovih.“

11 Pa, kada sam pogledao okolo, bilo je gotovo mračno. Zvonilo je i oni su krenuli u potragu za mnom. Skočio sam i potrčao kroz šumu zaista brzo i preskočio sam malo klupko žica pravo u ruke brata Wrighta. Rekao je: „Brate Billy“, rekao je: „Mama je zvonila, a mi smo tražili svugde.“

Rekao sam: „Brate Wright, nema večere. Malena Georgie Carter će ustati iz tog kreveta i živeti.“

I rekao je: „Kako znaš?“

Rekao sam: „Gospod me je upravo sreo baš tamo kod tog grma sviba i rekao da odem do Carterovih.“

Verujete li da Bog odgovara na obe strane? Njena majka... To poslepodne mala Georgie je želela biti krštena toliko jako da je celo poslepodne plakala. A njena majka, dobra žena - (daću vam njenu adresu ako joj želite pisati nakon ovoga) - a njena majka, zaista ugodna žena, njen otac, takođe...

A oni su živeli na kraju malog grada. A ona je plakala celo poslepodne. Njena mlada majka postala je već sada sedeći pored te devojke devet godina, gledajući je kako propada i umire. Ona nije videla

31 Oprostite, zadržao sam vas jako dugo. Brate, sestro, ja sam samo grumen gline. Ne obraćajte nikakvu pažnju na mene već slušajte šta vam govorim. Dolazak Gospodnji se približava. Ne znam koliko je blizu, niko ne zna, ali verujem da je zaista blizu na dohvat ruke. Vidim sve kako se odvija. Želim da budete spremni. Želim da budete zaista odvojeni - „Odbacite svaki greh, sav teret i greh koji vas tako lako zavodi, da možete sa strpljenjem trčati trku koja je postavljena ispred nas, gledajući Začetnika i Dovođenja naše vere, Isusa Hrista.“ Gledajte na Njegovu... Gledajte na Njegovu blagost i poniznost. Gledajte na Njegovu dobrotu i milost. Gledajte na Njegov Duh kako se vraća na zemlju. To dokazuje da je On živ. On nije mrtav. Oni čak nisu mogli ubiti ni telo. Zapravo, ubili su ga, ali ga je Bog ponovo podigao i živ je zauvek, sedi Bogu s desna. Duh koji je bio u Njemu je ovde u crkvi večeras. Obećao je... Mi smo na kraju vremena.

32 Sada, ne sećam se gde smo stali s prozivanjem molitvenih kartica prošle noći. Ostalo je nekoliko. Prozvali smo nekoliko i tada... [Prazno mesto na kaseti. - urednik] Amen. Amen.

Neka bude tako. Bog deluje na čudesne načine izvršavajući Svoja čuda. Zapamtite, Duh Sveti koji je napisao ovu Knjigu, Duh Sveti koji je bio u tom prahu dole u Sodomi je isti Duh Sveti koji je u ovoj zgradi večeras. On može učiniti isto. Verujete li to? Ako možeš verovati, sve je moguće.

Želim da se molite, dok ja... Ja - nedostaju mi reči - ja... On želi da nešto učinim. Ne znam šta je to. Dakle, samo se molite sa mnom, a onda Gospod pokušava učiniti nešto drugačije, ne znam šta je to. Samo budite u poštovanju i svi ostanite na svom mestu. Samo budite... Ne znamo šta bi se moglo dogoditi ovde ovog trenutka. Nikad pre ovo nisam osetio baš ovako. Samo se molite i neka bi nam Gospod Bog otkrio...

33 Da, evo toga ovde. Okrenuću leđa slušateljstvu da bi znali da je isti Anđeo koji je bio tamo u Sodomi, koji je pokazao taj znak s okrenutim leđima isti Anđeo koji je ovde večeras. To nije vaš brat. To je vaš Gospod, Duh Sveti.

Sada, vi ljudi u tim odeljenjima tih crkava koji ste ovde večeras, ne kažem da će... Nešto me je navelo da učinim ovo, ali ako Duh Sveti dođe ovde u ovu zgradu i izvrši i učini baš ono što je učinio u Sodomi, izabranoj Crkvi, pozvanim ljudima, odvojenim od te gomile ljudi tamo dole... Tamo je došao Abrahamu... Anđeli, Glasnici, su otišli dole u Sodomu i propovedali, ali Ovaj jedan je ostao iza, za Crkvu, pozvanu Crkvu. I dao im je znak da je bio...

34 Sada, ako će Duh Sveti učiniti to, a vi se molite u svom srcu i verujete Bogu, recite: „Bože, ja sam Abrahamovo dete i verujem svim

koje će izbušiti rupe u zemlji pedeset metara duboke i dvesto pedeset kvadratnih kilometara velike, na hiljade njih usmerene prema svakoj zemlji. Podmornice koje su pod vodom, potresi u raznim mestima, leteći tanjiri u vazduhu, strašni prizori na nebu, ljudska srca se tresu, vreme nevolja, nevolje među narodima... O, Bože, onda Ti dolaziš ovde, stupaš na scenu Duhom Svetim uvlačeći se u crkvu, dovodeći dane Sodome.

Vidimo duh Sodome. Žene na ulicama, u crkvama, oblače se nemoralno, nose raznu prljavu, nemoralnu odeću da bi primamile muškarce na ulicama, zli duhovi na njima a da to ne znaju... Dobre žene šalju njihove duše u pakao i moraće odgovarati na dan suda zbog preljube iako je čista kao ljljan, fizički, ali pokazivala se pred muškarcima... „Svaki koji s požudom pogleda ženu, u svom srcu je već učinio preljubu s njom,” a žena ne zna da će radi svog oblačenje na takav način da je muškarac gleda odgovarati za preljubu jer je dozvolila sebi da se obuče na takav način i pozirati pred muškarcem da bi ga dovela u iskušenje...

29 Bože, pogledaj naciju, Gospode. Pogledaj crkvu, kako je progutala te stvari, baš od Sotone, tako lako. A Sotona ih je nahranio ovom izopačenošću pakla i na hiljade je to poverovalo.

O dođi, Gospode Isuse. Dođi Gospode. Rekao si, da se ne skrate oni dani, ne bi se spasilo ni jedno telo. Zaista Gospode, vidimo to na-nama danas, vidimo otpadanje i hlađenje. Neka bi ostali koji beže iz Vavilona, neka bi ustali i svetleli, ispuni ih Božijom silom, spusti Duha Svetog na njih, Gospode, i ostvari velika Božija dela i privuci nazad u stado one koji su određeni za Večni Život. Ispuni to, Gospode. Ispuni to. Čuj naše molitve.

30 Ljudi sede ovde večeras, prozvaćemo molitveni red za nekoliko minuta i ljudi će proći kroz red. Molim Oče, da Ti probudiš ljude da bi znali da živimo u - kao moderna Sodoma i Gomora. Ispuni to, Gospode, da bi oni videli da je taj Anđeo za kojeg je obećano da će doći kroz ljudsko telo... I Gospode, znamo da je taj Anđeo Glasnik s neba koji je Duh Sveti. To je On, koji kroz nas želi činiti Božiju volju, da bi pozvao crkvu. Ispuni to, Gospode. Pošalji Ga ponovo večeras. Pošalji tog velikog Elohimu koji je sišao u prah i obznanio Sebe jer je kroz prašinu mogao razgovarati s čovekom. Upotrebi prah koji je ovde, Gospode, koji je posvećen Tebi, ovu prašinu posvećenu Isusovom Krvlju. Upotrebi ih, Gospode. I neka...

Ako je neki nevernik ovde Gospode, neka bi video da se čas približava. Vide to u novinama. Čuju to na radiju i televiziji. A sada, neka bi videli Božiji znak, da On poziva Svoju crkvu, šalje joj taj konačni, poslednji poziv, taj konačni, poslednji znak koji će primiti. Imali smo isceljenja i govorenje u jezicima, i čuda, i tako dalje; ali večeras gledamo na tu posetu, Gospode. Ispuni to, u Ime Isusa Hrista. Amen.

lišće ni travu niti išta devet godina i osam meseci. Ležala je na leđima. Čak je nisu mogli staviti na posudu za mokrenje. Ispod nje je bila gumena podloga, a oni bi samo izvukli plahtu, običnu lanenu plahtu. A onda je ona plakala i želela je da bude zdrava da bi mogla ići i biti krštena.

12 I tako smo to poslepodne krstili devojkicu Nail koja je bila dugo vremena paralizovana sa - od moždanog udara ili se radilo o artritisu. To ju je osakatile i izvrnulo nogu. A bila je normalna kao i bilo koja druga devojkica. I želela je biti krštena sa devojkicom Nail.

A njena majka je postala tako obeshrabljena da je otišla u kuhinju - dok je slušala plač vlastite kćeri, a ležala je i umirala. A ona je podigla ruke i rekla: „O Gospodine Isuse, taj varalica se probio kroz ovu zemlju i potpuno izmorio i uzdrmao moje dete.” I rekla je: „Ta jedna mala, leži tamo i umire, a onda on dođe i kaže nešto radi čega toliko plače - i sve...” I dok se molila... (Sada, ovo je njena priča. Ne mogu reći da je ovo istina, samo verujem da jeste.) Rekla je da je videla senku kako se pojavljuje preko zida i pomislila je da je to njena ćerka koja je živela nekoliko vrata ispod nje, da dolazi oko kuće da bi je videla. A kada je pogledala, rekla je da je to bila senka Isusa na zidu. A On je rekao: „Ko je ovo?” I usmerio je njen prst u ovom pravcu, a ona je videla kao da je imala viziju, videla je moje visoko čelo ovde, kako dolazim s Biblijom preko svog srca. I ona je skočila da bi otrčala da kaže svojoj ćerki, a u tom trenutku ja sam dolazio na vrata. Bog vas uvek dovede u pravo vreme, ako ćete samo to verovati.

13 Moji dragi prijatelji, prišao sam krevetu i rekao: „Georgie, ne znam zašto, ali Isus Hrist...” (Pogledao sam na zadnju stranu njenog kreveta, kada bi se mogla dohvatiti rukama izbrisala bi svu boju s malog baldahina gde su joj bile ruke, plakala je i plakala i molila se.) I rekao sam: „Georgie, Isus Hrist te isceljuje. Ustani na noge.” Ne znam zašto sam to rekao. Sam po sebi to ni za šta ne bih rekao, jer kako bi devojkica ustala kada joj noge nisu bile ni tolike oko bedara? A njene male ruke, nije čak mogla podići svoje ruke da bi uzela svoju posudu za pljuvanje.

Sada, možete pitati njenu majku da vam da lekarsku izjavu o tome. A ona - a kada je ona rekla - uzeo sam je za ruku i prijatelju (Ne znam kako. Ne mogu reći, ali ništa nije preteško za Gospoda.), a ta devojkica je skočila iz kreveta na te malene štapiće od nogu na kojima je stajala, a ja sam se okrenuo, toliko ispunjen Duhom Svetim izašao kroz vrata.

A kroz nekoliko minuta ona - njena majka se onesvestila, vrišteći. Ljudi su dotrčali od svuda, a Georgie je izašla (njeno ime je Georgie Carter) - izašla je i blagosiljala travu i lišće na drveću, prvi put ih je videla u devet godina i osam meseci. A ona - ljudi su se pobrinuli za njenu majku jer je pomislila da je preminula.

14 A-a Georgie je utrčala u stan... Kada je obolela od tuberkuloze išla je

na časove klavira ili orgulja, radije, i sedela je za orguljama i svirala. A njen otac je čuo buku i dotrčao iz štale da vidi šta se događa, poneo je malu limenku s mlekom. I on je projurio kroz vrata, a kada je ušao, tamo je sedela njegova ćerka na orguljama i svirala:

Postoji izvor ispunjen Krvlju,
Koji teče iz Emanuelovih vena,
Gde grešnici zaronjeni u krv,
Gube sve svoje mrlje krivice.

Sada, njeno ime je Georgie Carter, C-a-r-t-e-r, Georgie Carter, iz Milltowna, iz Indiane. Pišite joj, ako sami želite dobiti svedočanstvo.

Tako, to vam pokazuje da kada vas Sotona pokuša zaustaviti od nečega što je ispravno, nastavite bez obzira.

15 Sada, Sotona je pokušao zaustaviti Abrahama i Saru jer je znao da nastupa poseta Anđela.

A onda kada sve ustane, sve se usprotivi, znamo da je nešto pogrešno. Sada, ja verujem, možda, kada bi slušali Sotonu, mogli bi propustiti da vidite to kao što je Sara propustila.

Zamislimo da je Sara, budući da je učinila ono što je učinila, zamislite da je bila na neki način malo gundava tog jutra, da je možda rekla: „Abrahame, znaš da se zalihe smanjuju ovde i pastiri kažu da-da su pašnjak i rupe za vodu presušili. Mislim da si doneo pogrešnu odluku kada si odabrao da dođeš ovde, a dopustio gospodinu i gospođi Lot i njihovoj porodici da žive tamo dole u izobilju.

Pa neki dan, ili zapravo nekad ranije, kada sam otišla u grad, pa, gospođa Lot je imala jednu od najlepših haljina koju sam ikada videla. To je bio stil Egipćana. Pa, karavan sa kamilama je prošao i ona je dobila novi stil. Nema takvih stvari kao što su ti karavani i takvih stilova koji bi se pojavili ovde.“

Ali da je samo znala, postojalo je nešto više od karavana što je prolazio. Bila je to vojska Gospodnja koja je dolazila tim putem.

16 I mogao sam je čuti kako govori nešto ovako: „Trebao si joj videti novu frizuru koju je imala.“ Znae, žena sa šezdeset godina pokušava izgledati kao dvadesetogodišnjakinja... Ali to su samo stvari koje odvlače vašu pažnju - nešto - od Božijih stvari, na to ciljamo. „I trebao si je videti.“

A jadan, stari Abraham, verni stari brat, ja - to ga nije ni malo potreslo. Samo je odšetao, uzeo stolicu i seo na vrata šatora. To mi se sviđa.

Jeste li primetili, kada su Anđeli došli Lotu, Lot je sedeo na ulazu, a

Abrahama.

I mnogo puta bi nas naša nevera uništila da nije bilo Krvi Isusa Hrista. Bog nas ne može uništiti sada jer Krv Isusa Hrista drži Boga podalje. Mi smo deo Hrista baš kao što je Sara bila deo Abrahama jer smo mi Nevesta Hristova. A mi ljudi koji smo rođeni od Božijeg Duha bi se trebali probuditi, izaći iz naših svađa i gledati na natprirodan znak dolaska Gospoda Isusa, Njegove znake koje je obećao.

26 Setite se, Isus Hrist, Sin Božiji je rekao da će se ista stvar ponoviti: „Kao što je bilo u danima Sodome, tako će biti u dolasku Sina Čovečijeg“, Bog će raditi kroz ljudsko telo čineći istu stvar koju je činio tada. O Bože, pomoz nam da se probudimo! Dan posete je tu. Kažete: „O, Bog više ne šalje Anđele.“ Duh Sveti je taj Anđeo. Duh Sveti je ta Osoba. Duh Sveti, Isus je rekao: „On, Duh Sveti, kada On dođe, On će činiti dela koja je On činio.“ Biće s nama, čak u nama i On će nas podsetiti na ono što je naučavao i pokazati nam šta dolazi: „Činiće dela koja Ja činim.“ Sada, mi živimo u tom danu. Živimo u tom danu.

Posmatrajte... „Kao što je bilo u danima Sodome...“ Ali znate šta? Druga klasa ljudi dole u Sodomi nije prepoznala taj znak, samo pozvana grupa je prepoznala taj znak, samo oni koji su to prepoznali, oni koji su to razumeli. Tako je i danas. Duh Sveti čini Svoja dela... Velike grupe ljudi i mase u svetu... I to postaje moderna Sodoma i Gomora. Znae da je tako.

27 Eto, čitao sam u-u novinama ovde u Los Angelesu, ovde nedavno (leteo sam iznad Los Angelesa), i video sam da je homoseksualnost porasla za četrdeset posto u odnosu na godinu ranije: muškarci uvode muškarce u sobu i žive s njima kao sa ženama, perverzija. Upravo to je bio greh Sodome. I to je ono što smo dobili. Čak je naša vlada puna toga. Cela nacija je okružena time, komunizam, sve ostalo se raspada.

Ne ubija jabuku crvendač koji kljuca po njoj, već crv u sredini. Ne bojim se Nemačke ili neke od tih drugih nacija. Ovu naciju ubija naša vlastita pokvarenost među nama, bežanje od Boga. Zbog toga trune. Ravnodušnost, formalizam koji dolazi u crkve ispunjene Duhom ih hladi. To je ono što će nas ubiti. Nemojte samo tražiti nešto ovde, stvari sveta, velike poslove, dobro vreme, velika obećanja i sve takve stvari, maknite pogled sa toga. Neka vas činjenica da Bog uvek ostaje Bog probudi, a On je isti Bog koji je obećao znake. Haleluja. Verujem da je On ovde. Verujete li to? Pogrimo svoje glave.

28 Nebeski Oče, Ti si Bog, večni Bog. Citiram Reči Tvog vlastitog ljubljenog Sina. Rekao je da kao što je bilo tamo dole tog dana u Sodomi, upravo pre nego je vatra pala s neba i uništila grad, isto tako će biti i u dolasku Sina Čovečijeg. Sada, Oče, vidimo tamo, atomske bombe vise u hangarima, razmeštene na ostrvima, atomske bombe, hidrogenske bombe

Ona nije bila u stanja to primiti kada je Bog to dao. O, nemojte nikad to primiti u srce. Budite otvoreni. Budite spremni. Ona je to propustila. Propustila je da to vidi.

Ja-možda ako-ako ne pazimo, prijatelji, crkva će propustiti da vidi to. Nemojmo gledati na crkvene frizure i nove haljine. Gledajmo na Duha Svetog kako dolazi natprirodno i podiže nešto.

Crkva ne treba uređivanje lica, ona treba rođenje, silazak Duha Svetog u crkvu da dovede ljude nazad, da bi verovali u natprirodno i ustrajali dok čekaju dolazak Gospoda, kao da bi to moglo biti svaki čas, da živimo u takvom stanju.

24 Ona je bila je u onom stanju. Rekla je: „Pa, kako bi se to moglo dogoditi u našem modernom vremenu? Kako bi se to moglo dogoditi u mom stanju?” Ali, to se svejedno dogodilo.

Abraham, tamo napolju, čekao je sa iščekivanjem... Vidite, njoj to nije bilo obznanjeno, to je bilo obznanjeno onima koji su to čekali. Tako biva i dalje, onima koji očekuju. Dakle, on je posmatrao, Abraham je posmatrao. Rekao je: „Da, moj Gospode. Sigurno, to je tačno. Obećano je a-a verovao sam to celo vreme.”

Rekao je: „Pa, Abrahame, upravo u ovo doba godine, biće to svaki mesec, eto, posetiću te. I imaćeš tu bebu.”

A Sara, znate u sebi, otišla je [Brat Branham pokazuje - urednik], na neki način se smejala u sebi. Pogledajte sada. Abraham sada dobija znak. Vidite, Sara je bila previše frustrirana, previše-previše okupirana novom frizurom koju je videla ili-ili nečim drugim.

Ponekad smo mi previše frustrirani nekim-nekim drugim ko ima najveću denominaciju ili: „Njegova zajednica se oblači bolje od moje,” ili „Oni dole na uglu imaju veću crkvu od naše.”

Pa kakve to ima veze?

Ja želim Boga. Nije me briga ako Ga moram proslavljati na uglu ulice u podrumu za ugalj. Gde god da je, želim Boga. Neka bi moje srce bilo u takvom stanju da mogu gledati Boga i videti Njegovo kretanje i prepoznati Njega, da ne bih to propustio, makar nosio radno odelo.

25 Rekao je: „Abrahame, gde ti je žena Sara?” Stranac, nikad Ga ranije nije video... „Gde ti je žena Sara?” A kako je On znao da je on imao ženu i kako je znao da joj je ime bilo Sara?

Rekao je: „Eno je pod šatorom iza Tebe.”

A kada se Sara nasmejala, rekao je: „Zašto se ona smejala?” Prepoznao je znak. Znao je šta je to bilo. Sara nije shvatila to. Ona je čak izašla i pokušala poreći to. Bog bi je uništio zbog toga da nije bila deo

Abraham je sedeo na vratima. Ulaz je ispred dvorišta, ali vrata vode u kuću. Ja bih voleo sedeti na vratima, na oltaru, što bliže Njemu. Tu su moja očekivanja, na oltaru, dok čekam Njegovo pojavljivanje.

17 Abraham uzima svoju stolicu i seda i zamislite tog vernog starog Božijeg slugu sa pognutom glavom. A Sara, možda malo nervozna i prigovara, ali on je samo pušta i počinje razmišljati: „Koliko puno velikih blagoslova mi je Bog dao...”

Znate, sinovi Božiji vođeni su Duhom Božijim. Verujete li to? Tako, dok je on sedeo tamo i razmišljao o vremenu kada mu se Bog pojavio u Ime Svemogućeg, El Shaddai, Nedra, ženska prsa, Davatelj snage. Sada, ako primetite da je ta reč složena reč što znači Shaddai, ne prsa, već prsati (dve). Za naše grehe probodoše Njega, Njegove nas rane isceliše. O, toliko sam sretan zbog toga. Bilo-bilo obećanje Božijih prsa, On je Snažni, Davatelj snage. Ako si Abraham, starac, star devedeset i devet godina, kaže: „Abrahame, ja sam prsati Bog. Samo se uhvati Mog obećanja i siši svoju snagu iz Mene.” To je za svakog vernika koji će uzeti Božiju Reč i ne sumnjati u Nju, već je se samo držati i sisati svoju snagu.

18 To je kao dete koje je u majčinom naručju. Dokle god ga doji, ono je zadovoljno. Kada se pravi hrišćanin može uhvatiti Božijeg obećanja i verovati da je to za njega, zadovoljan je dok siše snagu, dolazi... Neće ni malo prigovarati, zaista je zadovoljan. O, volim to zadovoljstvo znati da je Bog tako rekao.

Dok je stari svetac sedeo tamo s pognutom glavom, bez sumnje se molio, kada je podigao glavu, video je tri Čoveka kako dolaze prema šatoru. O, brzo je skočio. Mora da mu je Duh rekao: „Idi k njima.”

Znate, postoji nešto kod ljudi koji su ispunjeni Duhom da prepoznaju Božiju prisutnost. Ne znam zbog čega je to, ali mora da oni-oni imaju nešto unutar sebe što ih vuče prema tom Božijem Duhu. On je prepoznao da je tamo bilo nešto.

Čak Lot, u stanju povratnika u greh, kada su ova dva Anđela poslanika, glasnika, evanđelista ili kako god ih želite zvati došla tamo dole, Lot je sedeo na ulazu, a mala iskra je i dalje ostala u njegovom srcu. Prepoznao je da su to bili Anđeli. Bili su to Božiji glasnici.

19 Dok je Abraham otišao da ih susretne, zaustavio ih je i rekao: „Uđite i sedite. Sedite malo pod hrast da Vam donesem malo vode i operem noge i daću Vam zalogaj hleba. I samo malo odmorite, a zatim možete ići svojim putem.” O, kada Ga je poseo dole, iako nisu izgledali ništa drugačije od ostalih ljudi, jer su bili odeveni, prašina je bila na njihovoj odeći i došli su iz neke druge zemlje, zapravo njihove noge su bile prašnjave, a njihova odeća poderana, ali Abraham je znao da je tamo unutra bilo nešto stvarno.

Duh je to objavio. Zašto? On je bio u duhovnoj atmosferi celo vreme da bi mogao razlikovati ispravno od pogrešnog, celo vreme.

Tako bi se hrišćani trebali ponašati danas, biti u molitvi, u duhovnoj atmosferi. Uvek - nikad ne gledati lošu stranu, gledati na dobru stranu. Vi ste Božija deca koja očekuju Njegove blagoslove.

20 Nakon što ih je zaustavio, mogu ga videti kako trči i hvata Saru za ruku i govori: „Dođi draga, samo trenutak. Želim ti nešto reći. Verujem da je došao naš dan posete upravo sada.”

Prošao je kroz stado i uzeo malo tele, pripremio ga, izvukao i nahranio ljude. Dvojica su podigli glave i otišli na svoje određeno mesto da bi propovedali Evanđelje u tu zemlju koja je bila zaslepljena njihovim propovedanjem.

Kako bi mi trebali razmišljati danas, da propovedanje Evanđelja zaslepljuje nevernika. Nije ni čudo što ne mogu videti, zaslepljeni su. Bog kaže da imaju oči i ne vide, uši i ne čuju.

Ako išta, Bože, ono što želim da On učini za mene je da otvori moje duhovne oči da bih Ga mogao prepoznati i videti Ga oko sebe jer je On svugde. Želim Ga videti i biti toliko upoznat s Njim da bih Ga odmah prepoznao. Da bih prepoznao da je to Bog. Želja mog srca je da budem kao Abraham.

I zapamtite, ako smo mrtvi u Hristu, mi smo Abrahamovo seme. A Abraham je prepoznao da su ti ljudi Božiji Glasnici dok su oni dolazili. Dokazao je da je znao da su bili Božiji Glasnici načinom na koji ih je tretirao.

21 I nakon što su ova dvojica otišla na svoja određena mesta da bi propovedali Evanđelje, ovaj Jedan kojeg je nazvao GOSPOD (a to „Gospod” velikim slovima G-O-S-P-O-D,) Elohim, veliki, moćni Jahve, bio je u telu, Čovek.

Neko mi je jednom rekao, rekao je: „Sada, samo trenutak, Billy. Ne veruješ zaista da je to bio Bog?”

Rekao sam: „Zaista verujem da je bio Bog.”

Rekao je: „Kako bi Bog ikada mogao biti u ljudskom obliku?”

Rekao sam: „Dobro, možda misliš da je bio u Teofaniji, ali nije jer je jeo teletinu, pio mleko, jeo kukuruzni hleb, sedeo tamo, govorio, bio je Čovek. Bog je ukazivao na nešto.”

Oh, pa našem Bogu je jednostavno posegnuti za malo kalcijuma, potaša i petroleja. Načinjeni smo od šesnaest različitih elemenata sveta. On je načinio sve te elemente, samo posegnuo i dohvatio šaku elemenata i rekao: „Huuu. [Brat Branham duva. - urednik] Zakorači u to, Gabrijele.”

Posegnuo po drugo: „Huuu. Zakorači u to Mihaele.” Posegnuo po drugo za Sebe: „Huuu. Zakorači tamo...” Sigurno će mene pozvati jednog dana, a ja možda neću-neću biti ništa više od toga, a On će me ponovo pozvati u moje telo u uskrsnuću. Naš Bog je moćan Bog. Zaista verujem da je to bio On, a zatim je nestao i iščeznuo.

Samo ga je iskoristio sve dok je želeo, zatim ga je samo poslao nazad u prašinu. Koristiće vas sve dok želi, a zatim vas poslati nazad u prašinu. Koristiće mene sve dok želi, a zatim ću otići ponovo u prašinu. Ali o, ta veličanstvena misao, ta, ta veličanstvena istina, jednog dana On će pozvati, a mi ćemo ustati iz prašine. Iščekujemo to vreme.

22 I sada su ovde On i Sara. Ja... Zaustavimo se na njoj na trenutak. Tamo je ona bila, tamo nazad, rekla: „Pitam se koliko fanatika moj muž može ugostiti?” A on tamo sedi, znate, i Abraham je jednostavno zainteresovan. Možda stare muve, znate, tera ih, tera muve i govori...

Eto, vidim Anđela kako uzima svoju stolicu, možda i-i naginje se nazad prema - Svojim leđima prema šatoru. A Sara sluša kroz šator, znate, na neki način prisluškuje, znate, i sluša kroz šator... I bila je nekako loše raspoložena tog jutra.

Nećete razumeti stvari kada dođete u crkvu u takvom raspoređenju. Ne trebate ni pokušavati, bolje bi bilo da ste ostali kući, nećete ništa time postići. Idite kući u... Kada dolazite u crkvu, dođite u molitvi, dođite u atmosferi, dođite u iščekivanju.

23 Abraham je znao da se približilo vreme obećanja. Moralo je biti, imao je stotinu godina. Očekivao je to svaki trenutak. Gledao je svaki minut. Kada je utrčao, rekao je Sari: „Verujem da je ovo naš dan posete.” A ona ga je nekako pogledala velikim očima i pomislila: „Pa, Abrahame, rekao si to odavno.” Ali znaš, doći će vreme kada će biti tako, ako je Bog tako rekao.

Zatim je Anđeo uzeo Svoju stolicu, naslonio se i rekao: „Abrahame, vidim da si stekao naklonost kod Boga, da si naslednik sveta, i-i ti ćeš biti otac mnogim narodima, a to si verovao od kada si imao sedamdeset pet godina (dvadeset pet godina), a i čekao si na to obećano dete od Sare, a sada, neću skrivati od tebe to šta ću učiniti. Posetiću te, u ovo doba godine.”

I znate, Sara tamo, prisluškuje, nekako pomalo uzrujana zbog stanja u kojem je bila tog jutra, pomislila je u svom srcu: „Pa, nije li to smešno. Zamisli, u našoj dobi, ja, jedna starica-stara koliko jesam... Sada imam devedeset godina. A tamo je moj muž Abraham, stotinu godina star. Pa, ja-nisam imala ono što biva u žena već pedeset godina, a Abraham... Pa, oženjeni smo od kada smo imali oko sedamnaest, a on oko dvadeset sedam... Pa, kako... Kako bi to moglo biti? Kako bi to moglo biti?” Vidite?